

አሁን ግን በዕድሜ ከእኔ የሚያንሱ፥ አባቶቻቸውን ከመንጋዬ ውሾች ጋር ለማኖር የናቅሏቸው፥ በእኔ ላይ ተሳለቁብኝ።

2 ፤ ሙሉ ሰው መሆናቸው ጠፍቶባቸው ነበርና የእጃቸው ብርታት ለእኔ ምን ይጠቅማል?

3 ፤ በራብና በቀጠና የመነመኑ ናቸው፤ የመፍረስና የመፈታት ጨለማ ወዳለበት ወደ ምድረ በዳ ይሸሻሉ።

4 ፤ በቅጥዳጥ አጠገብ ያለውን ጨው ጨው የሚለውን አትክልት ይለቅማሉ፤ የከትከታ ሥር ደግሞ መብላቸው ነው።

5 ፤ ከሰዎች ተለይተው ተሰደዱ፤ በሌባ ላይ እንደሚጮኽ ይጮኹባቸዋል።

6 ፤ በሽለቆ ፈረፈርና በምድር ጉድጓድ በድንጋይም ዋሻ ውስጥ ይኖራሉ።

7 ፤ በቅጥዳጥ መካከል ይጮኻሉ፤ ከሳማ በታች ተሰብስበዋል።

8 ፤ የሰነፎችና የነውረኞች ልጆች ናቸው፤ ከምድርም በግርፋት የተባረሩ ናቸው።

9 ፤ አሁንም እኔ መዝፈኛና መተረቻ ሆንኋቸው።

10 ፤ ተጸየፉኝ፥ ከእኔም ራቁ፤ አከታቸውንም በፊቴ መትፋትን አልተወም።

11 ፤ የቀስቴን አውታር አላልቶብኛል፥ አዋርዶኝማል፤ እነርሱም በፊቴ ልጓማቸውን ፈትተዋል።

12 ፤ በቀኝ በኩል ዱርዬዎች ተነሥተዋል፥ እግሬንም ይገለብጣሉ፤ የጥፋታቸውን መንገድ በእኔ ላይ ይጎድባሉ።

13 ፤ ጎዳናዬን ያበላሻሉ፤ ረዳት የሌላቸው ሰዎች መከራዬን ያበዛሉ።

14 ፤ በሰፊ ፍራሽ እንደሚመጡ ይመጡብኛል፤ በባድማ ውስጥ ይንከባለሉብኛል።

15 ፤ ድንጋጤ በላይ ተመለሰችብኝ፥ ከብሬንም እንደ ነፋስ ያሳድዱክታል፤ ደኅንነቴም እንደ ደመና አልፋለች።

16 ፤ አሁንም ነፍሴ በውስጤ ፈሰሰች፤ የመከራም ዘመን ያዘችኝ።

17 ፤ በሌሊት አጥንቴ በደዌ ተነደለች፥ ጅማቶቴም አያርፉም።

18 ፤ ከታላቁ ደዌ ኃይል የተነሣ ልብሴ ተበላሸች፤ እንደ ቀሚስ ከሳድ አነቀችኝ።

19 ፤ እርሱ በጭቃ ውስጥ ጣለኝ፥ አፈርና አመድም መሰልሁ።

20 ፤ ወደ አንተ ጮኽሁ፥ አልመለስህልኝም፤ ተነሣሁ፥ አልተመለከትኸኝም።

21 ፤ ተመልሰህ ጨካኝ ሆንህብኝ፤ በእጅህም ብረታት አስጨነቅኸኝ።

22 ፤ በነፋስ አነሣኸኝ፥ በላይም አስቀመጥኸኝ፤ በዐውሎ ነፋስ አቀለጥኸኝ።

23 ፤ ለሞት ሕያዋንም ሁሉ ለሚሰበሰቡበት ቤት አሳልፈህ እንደምትሰጠኝ አውቄአለሁና።

24 ፤ ነገር ግን ሰው በወደቀ ጊዜ እጁን አይዘረጋምን? በጥፋቱ ጊዜ አይጮኽምን?

25 ፤ ጭንቅ ቀን ላገኘው ሰው አላለቀስሁምን? ለችግረኛስ ነፍሴ አላዘነችምን?

26 ፤ ነገር ግን በጎነትን በተጠባበቅሁ ጊዜ ክፉ ነገር መጣችብኝ፤ ብርሃንን በትዕግሥት ጠበቅሁ፥ ጨለማም መጣ።

27 ፤ አንጀቴ ፈላች፥ አላረፈችም፤ የመከራም ዘመን መጣችብኝ።

28 ፤ ያለ ፀሐይ በትካዜ ሄድሁ፤ በጉባኤም መካከል ቆሜ ጮኽሁ።

29 ፤ ለቀበሮ ወንድም፥ ለሰጐንም ባልንጀራ ሆንሁ።

30 ፤ ቁርባቴ ጠቆረ፥ ከእኔም ተለይቶ እርግፍግፍ አለ፤ አጥንቴም ከትኩሳት የተነሣ ተቃጠለች።

31 ፤ ስለዚህ መሰንቆዬ ለኀዘን፥ እምቢልታዬም ለሚያለቅሱ ቃል ሆነ።